

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 10 dhjetor 2014
Nr. ref.: RK738/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI85/14

Parashtrues

Gafurr Osmani

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 269/2013, të 9 dhjetorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Gafurr Osmani (në tekstin e mëtejme: parashtruesi), me vendbanim në Prizren.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 269/2013, të 9 dhjetorit 2013, i cili i është dorëzuar atij më 22 janar 2014.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktgjykimin e lartcekur i është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë, e garantuar me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) sepse: *“tri shkallët e gjykatave kanë pasur për obligim ligjor dhe kushtetues të aplikojnë në rastin tim dispozitat ligjore të Ligjit të Punës që ka qenë në fuqi para luftës në Kosovë”*.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 14 maj 2014, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 10 qershor 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin Nr. GJR. KI85/14, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI85/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Gjithashtu më 10 qershor 2014, Gjykata informoi parashtruesin lidhur me regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje Gjykatës Supreme.
8. Më 15 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin Nr. GJR. KI85/14 caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues në vend të gjyqtarit Robert Carolan.
9. Më 16 shtator 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 8 nëntor 2011, Gjykata Komunale në Suharekë nxori Aktgjykimin (C. nr. 321/06), me të cilin kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës për anulimin e njoftimit për ndërprerjen marrëdhënies së punës ishte refuzuar si e pabazuar.
11. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Suharekë për shkak të shkeljeve substanciale të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të dispozitave materiale.

12. Më 19 qershor 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës në Prishtinë nxori Aktgjykimin (CA. nr. 2910/2012), me të cilin ankesa e parashtruesit të kërkesës ishte refuzuar si e pabazuar dhe ishte konfirmuar aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Suharekë.
13. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi revizion për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave procedurale dhe shkeljes së dispozitave materiale. Parashtruesi i kërkesës theksoi, *inter alia* se “aktvendimi i shkallës së I-rë dhe i shkallës së II-të janë në kundërshtim me dispozitat materiale në dëm të paditësit e aplikimi i gabuar i të drejtës materiale ka ndikuar që edhe aktgjykimi të jetë i kundërligjshëm, këtë konstatim e bazojë në faktin se paditësi ka pasur kontratë pune të përhershme pra sipas kësaj kontrate, ligjit mbi mardhënjën e punës i viti 1989 dhe ligji i punës të viti 1977 me amendamentet përkatëse, të cilat ligje sipas rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/24 deri në hyrje në fuqi të ligjit të punës të Republikës së Kosovës nr. 03/L-2012 në muajin dhjetorë të viti 2010 kanë qenë në fuqi, prandaj Gjykata ka qenë e obliguar që mbrojtjen ligjore në këtë qështje ta mbështesë dhe ta bazojë në dispozitat ligjore të ligjeve që kanë qenë në fuqi e jo në bazë të rregulloreve dhe urdhëresave administrative të cilat kanë qenë në kundërshtim me dispozitat e këtyre ligjeve”.
14. Më 9 dhjetor 2013, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin e kontestuar (Rev. nr. 269/2013) dhe e refuzoi revizionin e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar.
15. Në arsyetimin e aktgjykimit të lartcekur, thuhet, *inter alia*, se “... aktgjykimi i goditur është marrë me zbatimin e drejtë të dispozitave të procedurës kontestimore dhe të drejtës materiale, përmban arsye të mjaftueshme për faktet relevante të cilat i pranon edhe kjo gjykatë. Kjo nga arsyeja se sipas nenit 1 të Rregullores 1999/24 janë përcaktuar ligjet të cilat janë në fuqi në Kosovë. Me nenin 1 nën a) ligje në fuqi në Kosovë, janë përcaktuar edhe Rregulloret e shpallura nga Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara dhe instrumentet ndihmëse të nxjerra në përputhje me ato”.
16. Gjykata Supreme përmend edhe se, “sipas dispozitës së nenit 6 të Rregullores nr. 2000/11 të datës 03. mars 2000, Për Themelimin Departamentit Administrativ të Arsimit dhe Shkencës, është paraparë se Rregullorja aktuale do të zëvendësojë çdo dispozitë në ligjin aplikativ që nuk është në pajtueshmëri me të, ndërsa instruksioni Administrativ i Departamentit të Arsimit dhe Shkencës, DES (I) 4/2000 është prurë në pajtim me këtë Rregullore”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë, e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës. Ai në veçanti pretendon se “të tri shkallët e gjykatave kanë pasur për obligim ligjor dhe kushtetues të aplikojnë në rastin tim dispozitat ligjore të Ligjit të punës që ka qenë në fuqi para luftës në Kosovë”.
18. Më tutje, parashtruesi pretendon: “Kërkoj anulimin e vendimeve të gjykatave të rregullta për shkak të shkeljeve për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm siç

përcakton neni 31 i Kushtetutës. Parashtruesi i kërkesës ka kërkuar nëe padi mbrojtje gjyqësore gjegjësisht realizimin e të drejtave të tij, sipas ligjeve që kanë qenë në fuqi në kohën kur organet publike i kanë shkelur të drejtat e tij me vendim për shkëputjen e kontratës së punës. Gjykata pas më shumë së 10 viteve ka vendosur në dëm të kërkuarit duke u mbështetur në dispozitat ligjore të ligjeve aktuale e jo të ligjeve që kanë qenë në kohën kur ka ndodhë shkelja”.

Pranueshmëria e kërkesës

19. Gjykata vëren se, në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, ajo duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

20. Në këtë drejtim Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës i cili parasheh:

“Individët janë autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

21. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

22. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) dhe rregullin 36 (2) të Rregullores së punës e cila parasheh:

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

(...)

c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar.

36 (2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie, ose

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose

c) Gjykata gjen se parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të së drejtave të garantuara me Kushtetutë, ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

23. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi ka parashtruar paditë dhe ankesat në të gjitha instancat e gjyqësorit të rregullt dhe kështu ka shteruar të

gjitha mjetet juridike dhe është person i autorizuar për të parashtruar kërkesën brenda kuptimit të nenit 113.7 të Kushtetutës.

24. Në lidhje me pretendimet e parashtruesit për shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës [e Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], Gjykata vëren se parashtruesi nuk ka sqaruar si dhe pse kjo e drejtë specifike kushtetuese ishte shkelur me vendimin e kontestuar, që pretendohet se ka vendosur *“duke zbatuar dispozitat e ligjeve aktuale dhe jo ligjet që ishin në fuqi në kohën kur ka ndodhur shkelja e pretenduar”*.
25. Gjykata vëren se e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm përmbledh një numër elementesh, dhe paraqet komponentët kyçe në mbrojtjen e të drejtave themelore individuale nga shkeljet e mundshme të kryera nga gjykatat apo autoritetet publike me vendimet e tyre.
26. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 31 [e Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, i cili në mënyrë të qartë përcakton:
 1. *“Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike”*.
27. Neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) gjithashtu përcakton se:
 - “Në përcaktimin e të drejtave dhe obligimeve të tij civile (...), çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme.*
28. Në këtë kontekst, parashtruesi nuk sqaron në mënyrë të qartë si dhe pse pretendimi *“zbatimi i dispozitave të ligjeve aktuale”* përbën shkelje kushtetuese të së drejtës themelore për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.
29. Për më tepër, citimi i lartpërmendur i vendimit të Gjykatës Supreme tregon se vendimi i kontestuar ka ofruar arsyetim gjithëpërfshirës të fakteve të rastit dhe të gjeturat e tij.
30. Më tutje, pakënaqësia me vendimin, ose thjesht përmendja e neneve ose dispozitave të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme që parashtruesi të ngrejë një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohet për shkelje të Kushtetutës, parashtruesi duhet të sigurojë një argument bindës dhe të arsyetuar mirë në mënyrë që kërkesa të jetë e bazuar (Shih rastin KI186/13, parashtrues *Korporata Energjetike e Kosovës*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2014).
31. Si përmbledhje, parashtruesi nuk ka mbështetur dhe dëshmuar se gjykatat e rregullta, duke vendosur *“në bazë të dispozitave të ligjit aktual”*, pretendohet të kenë shkelur të drejtat e tij kushtetuese.
32. Në fakt, Gjykata nuk shqyrton vendimet e gjykatave të rregullta për çështje të ligjshmërisë, e as nuk shqyrton saktësinë e çështjes së fakteve, përveç nëse ka

- prova të qarta dhe bindëse se vendimet e tilla janë nxjerrë në një mënyrë qartazi të padrejtë dhe arbitrare.
33. Për më tepër, nuk është detyrë e Gjykatës për të vendosur nëse gjykatat e rregullta kanë shqyrtuar në mënyrë të duhur argumentet e parashtruesve në zgjidhjen e çështjeve ligjore. Kjo mbetet juridiksion vetëm i gjykatave të rregullta. Është roli i këtyre të fundit që t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [DHM], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1.
34. Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të vlerësojë nëse gjatë procedurave në gjykatat e rregullta, gjykatat mund të kenë shkelur ndonjë të drejtë themelore të garantuar me Kushtetutë.
35. Si rezultat Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, pasi që parashtruesi nuk e ka mbështetur pretendimin e tij dhe nuk ka paraqitur prova mbështetëse për shkeljen e pretenduar kushtetuese nga vendimet e kontestuar.
36. Rrjedhimisht, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, kërkesa duhet të deklarohet si qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, më 16 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani